

den Værdiforhøjelse, der ved Kommunens Udvikling gennem Aarene er tilført Grundejerne, som Kommunen ved sin Skatteforhøjelse har lagt Beslag paa. Det er Kommunens Udvikling, der har gjort, at Grundpriserne fra at regnes pr. Td. Land til Agerbrug nu regnes pr. Kv.-Alen til Bebyggelse. For denne enorme Formueforøgelse er den stedfundne Forhøjelse af Grundskatterne et meget ringe Vederlag.“ Det er jo ret tydelige Ord, og de er underskrevne med Navne som Sylow og Godskesen.

Kommunalbestyrelsen mener altsaa, at der ikke i og for sig er saa stor Grund for Grundejerne til at komme med deres Klager. Jeg maa ogsaa sige, at efter de Oplysninger, der har foreligget for os, kan vi ingenlunde erkende, at den Skat, der efter den sidste Skatteligning hviler paa Grundejerne i Frederiksberg Kommune, skulde være, som der angives af Grundejerforeningen, 25 pCt. større end de københavnske Grundskatter. Efter alle de Undersøgelser, der er gjorte, er man kommet til et Resultat, som det økonomiske Udvalg paa Frederiksberg har nedskrevet i nogle Linier i en Betænkning. De lyder saaledes: „medens Villaejendomme viste sig noget højere beskattede efter de frederiksbergske end efter de københavnske Regler, vilde disses Anvendelse bringe Skatterne for de almindelige Beboelsesbygninger, som udgør langt den overvejende Del af den frederiksbergske Bebyggelse, over de nuværende Skatter“. Naar altsaa langt den overvejende Del af den frederiksbergske Bebyggelse efter det økonomiske Udvalgs Erklæring vilde faa en højere Skat ved at beskattes efter københavnske Regler end ved at beskattes efter de nuværende Regler, ser vi ikke, at Grundejerne har nogen Grund til at klage over, at deres Skatter for Tiden er højere end de københavnske. Man skal i det hele være en Smule forsigtig med at fikser Skatterne i Øjeblikket. Jeg forstaa heller ikke, hvorfor der hos Regeringen og dets Parti er en saa stor Iver efter at gennemføre dette Lovforslag netop paa det nuværende Tidspunkt. Som vi har anført i vor Paastand paa Overgang til Dagsordenen, foreligger der netop for Øjeblikket et Andragende fra Københavns Kommune om at faa en Grundværdistigningsafgift, og det forekommer mig, at det vilde være rigtigt netop for at faa Beskatningen ens i de to Kommuner at se paa det Resultat, Regeringen kommer til i sin Overvejelse af dette Andragende. Er Grunden til

Iveren den, at man ønsker at faa de to Kommuner ens stillet, forstaaer jeg ikke, hvorfor man ikke, naar Andragendet muligvis kan foreligge undersøgt og afgjort til næste Aar, kan lade dette Lovforslag ligge til næste Aar, særlig da Grundskatterne paa Frederiksberg ikke er højere end i København. Og en Omstændighed til har vi anført — og den har været afgørende for os, da vi opstillede denne Paastand paa Overgang til Dagsorden —, at den Skattekommission, som for Øjeblikket sidder, har, efter hvad man ved, ogsaa taget specielt dette Forhold mellem de to Kommuner, København og Frederiksberg, ligesom alle Landets øvrige Skatteforhold, under Overvejelse. Naar man tillige ved, at denne Kommission er nær ved at være færdig med sit Arbejde, hvis den ikke alt er færdig, og at dens Betænkning sikkert vil foreligge i den kommende Rigsdagssamling, forekommer det mig, at det er i høj Grad overilet at vedtage dette Lovforslag nu, og det vilde stemme bedst med almindelig fornuftig Besindighed at sige: Dette Lovforslag er muligvis rigtigt, men vi vil først se de nævnte Ting, og vi maa lade det glide til næste Aar.

Dersom man vedtager Lovforslaget nu, kan vi ikke se rettere, end at det vil blive ret vanskeligt at komme til en Forandring, hvis det skulde vise sig, at man ønskede denne. Vi opfatter det nemlig saaledes, at dette Lovforslag — det skal jeg ellers ikke komme nærmere ind paa, da det har været omtalt saa meget baade i det andet høje Ting og ved første Behandling her — i Virkeligheden giver de frederiksbergske Grundejere en ret klækkelig Gave. Det at faa fikseret Skatterne efter dette Lovforslag vil og maa give dem en Gave, idet Kommunalbestyrelsen for Eftertiden ikke vil kunne forhøje Skatterne paa faste Ejendomme saaledes, som de kan forhøje Skatterne paa Formue og Lejlighed. Men vi er ogsaa ret bange for, at det kan bringe uheldige Konsekvenser for Frederiksberg Kommune, hvis det ikke en Gang i Tiden kan forandres. Med Formændens Billigelse skal jeg tillade mig at oplæse en Udtalelse, som faldt fra den daværende Formand i Frederiksberg Kommunalbestyrelse, den bekendte Dr. Jacobi, da et lignende Krav fra Frederiksbergs Grundejere om at faa Skatten fikseret forelaa, som det saa tidt har foreligget. Det var den 26. November 1900. Disse Krav fra de frederiksbergske Grundejere er nemlig gamle, de har atter og atter